

சாராம்சம்: இனிய குழந்தைகளே, நீங்கள் இப்பொழுது சங்கமயுகத்தில் இருக்கின்றீர்கள் என்பதால், பழைய உலகத்துடன் உங்கள் தொடர்பைத் துண்டித்துக் கொள்ளுங்கள், ஏனெனில் அது அழியப் போகின்றது.

கேள்வி: முழுச் சக்கரத்திலும், சங்கமயுகத்தின் எச் சிறப்பு தனித்துவமானது?
பதில்: சங்கமயுகத்தின் சிறப்பு: நீங்கள் இங்கு கற்று, அதன் வெகுமதியை எதிர்காலத்தில் பெறுகிறீர்கள். கல்பம் முழுவதிலும், அடுத்த பிறவியில் வெகுமதியைப் பெற்றுத்தருகின்ற வகையானதொரு கல்வி இருக்க மாட்டாது. இப்பொழுது குழந்தைகளாகிய நீங்கள் அமரத்துவ உலகிற்குச் செல்வதற்காக, மரண உலகில் கற்றுக் கொண்டிருக்கிறீர்கள். வேறு எவரும் தங்களின் அடுத்த பிறவிக்காகக் கற்பதில்லை.

பாடல்: தொலைதூரவாசி அந்நியதேசத்திற்கு வந்துள்ளார்.....

ஓம் சாந்தி. தொலைதூரவாசி யார்? இதை எவரும் அறியமாட்டார்கள். அவர் அந்நியதேசத்துக்கு வருவாராயின், அவருக்கென சொந்தத் தேசம் இல்லையா? அவர் தன்னுடைய சொந்தத் தேசத்திற்கு வருவதில்லை. ஆனால் இந்த இராவண இராச்சியம் அந்நியதேசமாகும். சிவபாபா தனது சொந்தத் தேசத்திற்கு வருவதில்லையா? நல்லது, இராவணனுக்கு அந்நிய தேசம் எது? அவனுடைய சொந்தத் தேசம் எது? சிவபாபாவின் சொந்தத் தேசம் எது? அவருக்கு அந்நிய தேசம் எது? தந்தை அந்நிய தேசத்துக்கு வருவதால், அவருடைய சொந்தத் தேசம் எது? அவர் தனது சொந்தத் தேசத்தை ஸ்தாபிப்பதற்கு வந்துள்ளார். அவராகவே தனது சொந்தத் தேசத்துக்கு அவர் வருகிறார். (ஓரிரு நபர்கள் தங்கள் அபிப்பிராயங்களைத் தெரிவித்தனர்.) நல்லது, நீங்கள் அனைவரும் இக்கருத்தைக் கடைய வேண்டும். இது மிகவும் நன்றாகப் புரிந்து கொள்ளப்பட வேண்டிய ஒரு விடயமாகும். இராவணனுடைய அந்நியதேசம் எதுவென்று கூறுவது மிகவும் இலகுவாகும். இராம இராச்சியத்திற்கு ஒருபொழுதும் இராவணன் வருவதில்லை. ஆனால், இராவண இராச்சியத்திற்கு தந்தை வரவேண்டும், ஏனெனில் அவர் அதை மாற்ற வேண்டும். இது சங்கமயுகம் ஆகும். அவர் சத்தியயுகத்திற்கோ அல்லது கலியுகத்திற்கோ வருவதில்லை. அவர் சங்கமயுகத்திற்கே வருகிறார். ஆகவே, இது இராம இராச்சியமும், இராவண இராச்சியமும் ஆகும். இக்கரை இராமருக்கும், அக்கரை இராவணனுக்கும் சொந்தமாகும். இதுவே சங்கமம் ஆகும். இப்பொழுது குழந்தைகளாகிய நீங்கள் இப் பக்கத்திலும் இல்லாமல், அப் பக்கத்திலும் இல்லாமல், சங்கமத்தில் இருக்கிறீர்கள். நீங்கள் உங்களைச் சங்கமயுகத்தில் இருப்பதாகவே கருத வேண்டும். எங்களுக்கு அப் பக்கத்துடன் எத் தொடர்புகளும் கிடையாது. உங்கள் புத்தி பழைய உலகத்துடன் கொண்டுள்ள எல்லாத் தொடர்பையும் துண்டித்துக் கொள்ள வேண்டும். நீங்கள் இங்கு, இப்பழைய உலகில் வாழ வேண்டும், ஆனால் உங்கள் புத்திகள் இப்பழைய உலகம் அழியவுள்ளது என்பதைப் புரிந்து கொண்டிருக்கின்றது. ஆத்மா கூறுகிறார்: நான் இப்பொழுது சங்கமயுகத்தில் இருக்கிறேன். இப்பொழுது தந்தை வந்துவிட்டார். அவர் படகோட்டி எனவும் அழைக்கப்படுகிறார். நாங்கள் இப்பொழுது அக்கரைக்குச் சென்று கொண்டிருக்கிறோம். எவ்வாறு? யோகத்தின் மூலமாகும். யோகத்துக்கான ஞானமும், புரிந்துணர்விற்கான ஞானமும் உள்ளது. ‘உங்களை ஓர் ஆத்மாவாகக் கருதித் தந்தையை நினைவுசெய்யுங்கள்’ என்றே யோகத்தையிட்டு விளங்கப்படுத்தப்பட்டுள்ளது. இதுவும் ஞானம் ஆகும். ஞானம் என்றால் விளக்கமளிப்பதாகும். உங்களுக்கு வழிகாட்டல்களைக் கொடுப்பதற்காகத் தந்தை வந்துள்ளார். அவர் கூறுகிறார்: உங்களை ஆத்மாக்களாகக் கருதுங்கள். ஆத்மாவே 84 பிறவிகளை எடுக்கிறார். பாபா இங்கமர்ந்திருந்து குழந்தைகளாகிய உங்களுக்கு விபரமாக விளங்கப்படுத்துகிறார். இந்த இராவண இராச்சியம் இப்பொழுது அழிக்கப்படவுள்ளது. இங்கு, அவை கர்ம பந்தனங்களும், அங்கு அவை கர்ம உறவுமுறைகளும் ஆகும். பந்தனம் என்றால் துன்பம் ஆகும். உறவுமுறை என்றால் சந்தோஷம் ஆகும். இப்பொழுது உங்கள் கர்ம பந்தனங்கள் துண்டிக்கப்பட வேண்டும். இப்பொழுது உங்களுக்குப் பிராமண உறவுமுறைகளே உள்ளன என்பது உங்கள் புத்திகளில் உள்ளது. பின்னர், உங்கள் உறவுமுறைகள் தேவர்களுடன் இருக்கும். பிராமண உறவுமுறைகள் இந்த ஒரு பிறவியில் மாத்திரமே உள்ளது. அதன் பின்னர் எட்டு முதல் பன்னிரண்டு பிறவிகள் தேவர்களுடன் உறவுமுறைகளைக் கொண்டிருப்பீர்கள். உங்கள் புத்தியில் இந்த ஞானம் இருப்பதால், கலியுகத்தின் தீய கர்ம பந்தனங்களுக்கான ஆர்வமின்மையை நீங்கள் கொண்டிருக்கின்றீர்கள். இனிமேல் நாங்கள் இவ்வுலகின் கர்ம பந்தனங்களுடன் வாழ விரும்பவில்லை. அவை அனைத்தும் அசுரக் கர்ம பந்தனங்கள் என்பதை நாங்கள் புரிந்துகொள்கிறோம். நாங்கள் ஒரு மறைமுகமான யாத்திரையில் சென்று கொண்டிருக்கிறோம். தந்தை எங்களுக்கு இந்த யாத்திரையைக் கற்பித்துள்ளார். பின்னர் இக்கர்ம பந்தனங்களிலிருந்து விடுபட்டவர்களாகி, கர்மாதீத ஆகுவோம். இப்பொழுது இக்கர்ம பந்தனங்கள் துண்டிக்கப்பட வேண்டும். நாங்கள் தந்தையை நினைவு செய்வதனால், நாங்கள் தூய்மையாகி, சக்கரத்தைப் புரிந்து கொண்டு, பூகோள ஆட்சியாளர்கள் ஆக முடியும். நாங்கள் இப்பொழுது கற்றுக் கொண்டிருக்கிறோம். ஆகவே, ஓர் இலக்கும் இலட்சியமும் எங்கள் கல்வியின் வெகுமதியும் இருக்க வேண்டும். எல்லையற்ற தந்தையே உங்கள் ஆசிரியர் என்பதை நீங்கள் அறிவீர்கள். 5000 வருடங்களின் முன்னரும் எல்லையற்ற தந்தை அவர்களுக்குக் கற்பித்தார். இதுவே நாடகமாகும். அவர் ஒரு கல்பத்தின் முன்னர் கற்பித்தவர்களுக்கு மட்டுமே கற்பிப்பார். மேலும் பலர் தொடர்ந்தும் வருவார்கள், விரிவாக்கம் தொடர்ந்து இடம்பெறும். அனைவருமே சத்தியயுகத்துக்குச் செல்ல மாட்டார்கள். ஏனைய அனைவரும் வீடு திரும்புவார்கள். இந்தப் பக்கம் நரகமும் அந்தப் பக்கம் சுவர்க்கமும் உள்ளன. ஒரு லௌகீகக் கல்வியில், தாங்கள் இங்கு கற்று, அதன் வெகுமதியை இங்கு பெறுவார்கள் என்று அவர்கள் புரிந்துகொள்கிறார்கள். எவ்வாறாயினும், நாங்கள் சங்கமயுகத்தில் கற்றுக் கொண்டிருக்கிறோம், அதன்

வெகுமதியைப் புதிய உலகில் பெறுவோம். இது புதியதொன்றாகும். உலகில் உள்ள வேறு எவரும் உங்கள் அடுத்த பிறவியில் உங்களது வெகுமதியை நீங்கள் பெறுவீர்கள் என்று கூறுவதில்லை. இச்சங்கமயுகத்தில் மட்டுமே, உங்கள் அடுத்த பிறவியில் வெகுமதியைப் பெறுவதற்கு, இப்பிறவியில் கற்க முடியும். தந்தையும் இச்சங்கமயுகத்தில் மட்டுமே வருகிறார். அதிமேன்மையான மனிதர்கள் ஆகுவதற்கு, நீங்கள் கற்றுக் கொண்டிருக்கிறீர்கள். அமரத்துவ பூமியான, புதிய உலகிற்கு உங்களை அனுப்புவதற்கு உங்களுக்குக் கற்பிப்பதற்காக ஒருமுறை மட்டுமே ஞானக்கடலான கடவுள் வருகிறார். இதுவே மரண உலகமான கலியுகமாகும். நாங்கள் சத்தியயுகத்துக்காகக் கற்கிறோம். நாங்கள் நரகவாசிகளில் இருந்து சுவர்க்கவாசிகளாக மாறுவதற்குக் கற்றுக் கொண்டிருக்கிறோம். இது அந்நியதேசமும் அந்தத் தேசம் எங்கள் தேசமும் ஆகும். எங்களுடைய அந்தத் தேசத்துக்கு வருவதற்கான அவசியம் தந்தைக்கு இல்லை. அந்தத் தேசம் குழந்தைகளுக்கு மட்டுமானதாகும். இராவணன் சத்தியயுகத்துக்குள் பிரவேசிப்பதில்லை. இராவணன் மறைந்துவிடுகிறான். பின்னர், மீண்டும் துவாபர யுகத்திலேயே அவன் தோன்றுகிறான். ஆகவே, தந்தையும் மறைந்து விடுகிறார். சத்தியயுகத்திலுள்ள எவருக்கும் அவரைத் தெரியாது. எனவே அங்கு அவர்கள் ஏன் அவரை நினைவு செய்ய வேண்டும்? சந்தோஷ வெகுமதி முடிவடைந்ததும், இராவண இராச்சியம் ஆரம்பமாகுகிறது. அது அந்நியதேசம் என அழைக்கப்படுகிறது. நாங்கள் சங்கமயுகத்தில் இருக்கிறோம் என்பதை நாங்கள் இப்பொழுது புரிந்து கொள்கிறோம். எங்களுக்குப் பாதையைக் காண்பிக்கும் தந்தையை நாங்கள் இப்பொழுது கண்டு விட்டோம். ஏனைய அனைவரும் தொடர்ந்தும் தடுமாறித் திரிகிறார்கள். ஒரு கல்பத்தின் முன்னரும், களைப்படைந்து இப்பாதையைத் தெரிவு செய்தவர்கள், தொடர்ந்தும் இங்கு வருவார்கள். வழிகாட்டிகளாகிய நீங்கள் அனைவருக்கும் இப்பாதையைக் காண்பிக்க வேண்டும். இப்பாதையே ஆன்மீக யாத்திரை ஆகும். அது உங்களை நேரடியாகச் சந்தோஷ தாமத்துக்கு அழைத்துச் செல்கிறது. வழிகாட்டிகளாகிய நீங்கள், பாண்டவ சமுதாயத்துக்குரியவர்கள் ஆவீர்கள். இது பாண்டவ இராச்சியம் என்று அழைக்கப்பட முடியாது. பாண்டவர்களுக்கோ அல்லது கௌரவர்களுக்கோ ஓர் இராச்சியம் இல்லை. எவருக்குமே ஒரு கிரீடம் இல்லை. பக்தி மார்க்கத்தில், இருசாராருக்குமே ஒரு கிரீடம் கொடுக்கப்பட்டுள்ளது. ஒரு கிரீடம் கொடுக்கப்பட்டாலும் கூட, கௌரவர்களுக்கு ஒளிக் கிரீடம் கொடுக்கப்பட முடியாது. பாண்டவர்களுக்குக் கூட ஒளிக்கிரீடம் கொடுக்கப்பட முடியாது, ஏனெனில் அவர்கள் இன்னமும் முயற்சியாளர்களே ஆவர். அவர்கள் முன்னேறுகையில் வீழ்கிறார்கள். ஆகவே, அது யாருக்குக் கொடுக்கப்பட முடியும்? இந்தச் சின்னம் விஷ்ணுவின் காட்டப்பட்டுள்ளது, ஏனெனில் அவர் தாய்மையானவர் ஆவார். சத்தியயுகத்தில் அனைவரும் முழுமையாகவே தாய்மையானவர்களும் விகாரமற்றவர்களும் ஆவார்கள். அவர்களுக்குத் தாய்மையாகிய, ஒளிக்கிரீடம் உள்ளது. இவ்வேளையில், எவரும் தாய்மை இல்லை. தாங்கள் தாய்மையானவர்கள் எனவும் இவ்வுலகம் தாய்மையற்றது எனவும் சந்தியாசிகள் கோருகிறார்கள். அவர்கள் இன்னமும் இந்த விகார உலகிலேயே பிறக்க வேண்டியுள்ளது. இது இராவணனின் தாய்மையற்ற தேசம் ஆகும். புதிய உலகம், சத்தியயுகமாகிய, தூய இராச்சியம் என்று அழைக்கப்படுகிறது. பூந்தோட்டக்காரராகிய தந்தை இப்பொழுது குழந்தைகளாகிய உங்களை முட்களிலிருந்து மலர்களாக மாற்றிக் கொண்டிருக்கிறார். அவரே தாய்மையாக்குபவரும், படகோட்டியும் அத்துடன் பூந்தோட்டக்காரரும் ஆவார். பூந்தோட்டக்காரர் இம்முட்காட்டுக்கு வந்துள்ளார். உங்களுக்கு ஒரு தளபதி மட்டுமே உள்ளார். சங்கரரை யாதவர்களின் கட்டளையிடும் தளபதி என்று அழைக்க முடியுமா? உண்மையில், சங்கரர் விநாசத்தைத் தூண்டுதலில்லை. சரியான நேரத்தில் யுத்தம் ஆரம்பிக்கிறது. சங்கரரின் தூண்டுதல் மூலமே ஏவுகணைகள் போன்றன உருவாக்கப்பட்டன என்று கூறப்பட்டுள்ளது. அவர்கள் அமர்ந்திருந்து அத்தகைய கதைகளை உருவாக்கினார்கள். பழைய உலகம் நிச்சயமாக அழிக்கப்பட வேண்டும். ஒரு கட்டடம் பழையதாகும்பொழுது, அது இடிந்து வீழ்ந்து மக்கள் மரணிக்கிறார்கள். இப்பழைய உலகமும் அழிக்கப்பட வேண்டும். அனைவரும் புதையுண்டு மரணிப்பார்கள். சிலர் நீரில் மூழ்குவார்கள். சிலர் அதிர்ச்சியினால் மரணிப்பார்கள். நச்சு வாயுக் குண்டுகளும் பலரையும் கொல்லும். விநாசம் இடம்பெற வேண்டும் என்பது குழந்தைகளாகிய உங்கள் புத்திகளில் உள்ளது. நாங்கள் இப்பொழுது இக்கரையைக் கடந்து, அக்கரை சென்று கொண்டிருக்கிறோம். கலியுகம் முடிவடைந்து, சத்தியயுக ஸ்தாபனை ஆரம்பிக்கப்பட வேண்டும். பின்னர் அரைக்கல்பத்துக்கு அங்கு யுத்தம் இருக்காது. உங்களை முயற்சி செய்யத் தூண்டுதலுக்குத் தந்தை இப்பொழுது வந்துள்ளார். இது உங்கள் இறுதிச் சந்தர்ப்பம் ஆகும். நீங்கள் மேலும் தாமதித்தால், திடீர் மரணம் ஏற்படலாம். மரணம் உங்கள் சற்று முன்னிலையிலேயே உள்ளது. எங்காவது ஓர் இடத்தில் அமர்ந்திருக்கும் போதே, மக்கள் திடீரென்று மரணிக்கிறார்கள். நீங்கள் மரணிக்கும் முன்னர், நினைவு யாத்திரையில் நிலைத்திருங்கள். இப்பொழுது குழந்தைகளாகிய நீங்கள் வீடு திரும்ப வேண்டும். ஆகவே, தந்தை கூறுகிறார்: குழந்தைகளே, உங்கள் வீட்டை நினைவு செய்யுங்கள். உங்கள் இறுதி எண்ணங்கள் உங்களை உங்கள் இலக்குக்கு இட்டுச் செல்லும். இதன் மூலம் நீங்கள் வீடு திரும்புவீர்கள். எவ்வாறாயினும், உங்கள் வீட்டை நினைவு செய்தால், உங்கள் பாவங்கள் அழிக்கப்பட மாட்டாது. தந்தையை நினைவு செய்வதன் மூலம், உங்கள் பாவங்கள் அழிக்கப்பட்டு, நீங்கள் வீடு திரும்புவீர்கள். ஆகவே, தொடர்ந்தும் தந்தையை நினைவு செய்யுங்கள். உங்கள் அட்டவணையை வைத்திருப்பதால், நாள் முழுவதும் நீங்கள் என்ன செய்து கொண்டிருந்தீர்கள் என்பதை நீங்கள் அறிய முடியும். பொதுவாக, 5 அல்லது 6 வயதிலிருந்து ஒருவர் வாழ்வில் செய்துள்ள அனைத்தையும் ஒருவரால் நினைவு செய்ய இயலும். நீங்கள் அதைச் சதா காலமும் எழுத வேண்டும் என்பதில்லை. நீங்கள் பூந் தோட்டத்தில் அமர்ந்திருந்தபொழுது, தந்தையை நினைவு செய்தீர்கள் என்பதை நீங்கள் அறிவீர்கள். உங்கள் கையில் வாடிக்கையாளர்கள் இல்லாதபொழுது, உங்களால் அமர்ந்திருந்து தந்தையை நினைவு செய்ய முடியும். உங்களுக்குள்

இதனை நீங்கள் குறித்துக் கொள்ளக் கூடியதாக இருக்க வேண்டும். நீங்கள் அவை அனைத்தையும் எழுதிக் கொள்ள வேண்டுமாயின், உங்களுடன் ஒரு தினக் குறிப்பேட்டை (diary) வைத்துக் கொள்ள வேண்டும். பிரதான விடயம்: நாங்கள் எவ்வாறு தமோபிரதானிலிருந்து சதோபிரதான் ஆகுவது? நாங்கள் எவ்வாறு தூய உலகின் அதிபதிகள் ஆகுவது? நாங்கள் எவ்வாறு தூய்மையற்றவர்களிலிருந்து தூய்மையாகுவது? தந்தை வந்து இந்த ஞானத்தைக் கொடுக்கிறார். தந்தை மட்டுமே ஞானக்கடல் ஆவார். நீங்கள் இப்பொழுது கூறுகிறீர்கள்: பாபா, நான் உங்களுக்கு உரியவன். நான் எப்பொழுதும் உங்களுக்கே உரியவராக இருக்கின்றேன். உங்களை மறந்ததால்தான் நான் சரீர் உணர்வுடையவர் ஆகினேன். நீங்கள் இப்பொழுது அனைத்து விடயங்களையும் எங்களுக்குக் கூறியுள்ளதால், நான் இப்பொழுது மீண்டும் ஒருமுறை ஆத்ம உணர்வுடையவர் ஆகிக் கொண்டிருக்கிறேன். சத்தியயுகத்தில், நாங்கள் ஆத்ம உணர்வுடையவர்களாக இருந்தோம். நாங்கள் ஒவ்வொருவரும் பெரும் சந்தோஷத்தில் எங்கள் சரீரத்தை நீக்கி, எங்கள் அடுத்த சரீரத்தை எடுப்போம். குழந்தைகளாகிய நீங்கள் இவை அனைத்தையும் கிரகித்தால், உங்களால் ஏனையோருக்கு விளங்கப்படுத்தும் தகுதியை உங்களால் பெற முடியும். அதனால், பலர் நன்மையடைவார்கள். நாடகத்துக்கேற்பவும், நீங்கள் செய்யும் முயற்சிக்கேற்பவும் நீங்கள் வரிசைக்கிரமமாகச் சேவை செய்பவர்கள் ஆகிக் கொண்டிருக்கிறீர்கள் என்பதை பாபா அறிவார். நல்லது, பிறருக்கு உங்களால் விருட்சத்தை விளங்கப்படுத்த முடியாதிருந்தாலும், ‘உங்களை ஓர் ஆத்மாவாகக் கருதித் தந்தையை நினைவு செய்யுங்கள்’ என்று அவர்களிடம் கூறுவது இலகுவாகும். இது மிகவும் இலகுவாகும். தந்தை மாத்திரமே கூறுகிறார்: என்னை நினைவுசெய்யுங்கள், உங்கள் பாவங்கள் அழியும்! பிராமணர்களாகிய உங்களைத் தவிர வேறு எம் மனிதர்களாலும் இதைக் கூற முடியாது. ஆத்மாக்கள் என்றால் என்ன என்பதையோ அல்லது பரமாத்மா என்றால் என்ன என்பதையோ வேறு எவரும் அறிய மாட்டார்கள். நீங்கள் வெறுமனே ஒருவருக்கு அவ்வாறு கூறினால், அம்பினால், இலக்கைத் தாக்க முடியாது. ஒருவர் கடவுளின் ரூபத்தை அறிந்து கொள்ள வேண்டும். இந்த ஆத்மாக்கள் அனைவரும் நாடக நடிகர்கள் ஆவார்கள். ஒவ்வொரு ஆத்மாவும் தன்னுடைய சரீரத்தினூடாக நடக்கிறார். ஆத்மாக்கள் சரீரத்தை நீக்கி தங்களின் அடுத்த சரீரத்தை எடுத்துத் தொடர்ந்தும் தங்கள் பாகத்தை நடக்கிறார்கள். அந்நடிகர்கள் தங்கள் ஆடைகளை மாற்றித் தங்களின் வேறுபட்ட பாகங்களை நடக்கிறார்கள். நீங்கள் உங்கள் சரீரங்களை மாற்றுகிறீர்கள். அங்கு, தற்காலிகமாக அவர்கள் ஓர் ஆணின் அல்லது ஒரு பெண்ணின் ஆடையை அணிகிறார்கள். இங்கு, ஓர் ஆத்மா ஓர் ஆணின் ஆடையைப் பெறும்பொழுது, அந்த வாழ்க்கைக் காலம் முழுவதும் அவர் ஓர் ஆணின் சரீரத்தில் இருக்கிறார். அந்நாடகங்கள் எல்லைக்குட்பட்டவையும், இந்த நாடகமோ எல்லையற்றதும் ஆகும். தந்தை கூறுகின்ற முதன்மையானதும் பிரதானமானதுமான விடயம்: என்னை நினைவுசெய்யுங்கள்! ‘யோகம்’ என்ற வார்த்தையையேனும் பயன்படுத்த வேண்டாம், ஏனெனில் மக்கள் பல்வேறு வகையான யோகங்களைக் கற்கிறார்கள். அவை அனைத்தும் பக்தி மார்க்கத்துக்குரியவை. தந்தை கூறுகிறார்: இப்பொழுது என்னையும் உங்கள் வீட்டையும் நினைவு செய்யுங்கள், நீங்கள் வீடு திரும்புவீர்கள். சிவபாபா இவருக்குள் பிரவேசித்து உங்களுக்குக் கற்பிக்கின்றார். தந்தையை நினைவுசெய்வதால், ஆத்மாக்களாகிய நீங்கள் தூய்மையாகுவீர்கள். பின்னர் தூய ஆத்மாக்கள் வீட்டுக்குப் பறந்துசெல்வார்கள். நீங்கள் அதிகளவுக்கு யோகத்தைக் கொண்டிருந்து, அதிகளவு சேவை செய்யும் போது, அந்தளவிற்கு உயர்ந்த அந்தஸ்தைக் கோருகிறீர்கள். நினைவு செய்வதிலேயே பல தடைகள் வருகின்றன. நீங்கள் தூய்மையாகாதுவிட்டால், தர்மராஜ்புரியில், தண்டனையை அனுபவம் செய்ய நேரிடும். உங்கள் கௌரவம் இழக்கப்பட்டு, உங்கள் அந்தஸ்து அழிக்கப்படும். இறுதியில், நீங்கள் அனைத்தினது காட்சிகளையும் காண்பீர்கள். எவ்வாறாயினும், உங்களால் அந்நேரத்தில் எதையும் செய்ய இயலாது. உங்களுக்கு அதிகளவு விளங்கப்படுத்திய போதிலும், நீங்கள் நினைவு செய்யாததால், உங்கள் பாவங்கள் இன்னமும் எஞ்சியுள்ளன என்பதை நீங்கள் காட்சிகளாகக் காண்பீர்கள். ஆகவே, அவற்றுக்கான தண்டனையும் இருக்க வேண்டும். அது கற்பதற்கான காலமா இருக்க மாட்டாது. நீங்கள் செய்தவற்றுக்காக நீங்கள் வருந்த நேரிடும். நீங்கள் தேவையற்று நேரத்தை வீணாக்கினீர்கள்! தண்டனையை அனுபவம் செய்ய நேரிடும்! அந்நேரத்தில் எதையும் செய்ய முடியாது. நீங்கள் சித்தியடையாவிட்டால், நீங்கள் சித்தியடையவில்லை! அந்நேரத்தில் மீண்டும் கற்பதற்கான கேள்வியே கிடையாது. ஏனைய கல்விகளில், ஒருவர் சித்தியடையாது விட்டால், மீண்டும் கற்பதற்கான வாய்ப்பு இருக்கும், ஆனால், இங்கு, உங்கள் கல்வி முடிவடைந்து விடும். நீங்கள் இறுதியில் வருந்தத் தேவையில்லாத வகையில், தந்தை உங்களுக்கு ஆலோசனை கூறுகிறார்: குழந்தைகளே, மிகவும் நன்றாகக் கற்றிடுங்கள். உங்கள் நேரத்தை வம்புபேசுவதில் வீணாக்காதீர்கள், இல்லாவிட்டால் பெரும் மனவேதனை இருக்கும். மாயை உங்களைப் பல பிழையான செயல்களைச் செய்ய வைக்கிறாள். நீங்கள் ஒருபொழுதும் எதையும் திருடியிராதுவிட்டாலும், மாயை உங்களை அதைச் செய்யத் தூண்டுகின்றாள். மாயை உங்களை ஏமாற்றி விட்டாள் என்பதை நீங்கள் பின்னர் உணர்ந்து கொள்வீர்கள். முதலில், எதையாவது ஒன்றை எடுக்கும் எண்ணம் இதயத்தில் தோன்றும். எது சரி அல்லது எது பிழை என்பவற்றின் புரிந்துணர்வு உங்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்டுள்ளது. நீங்கள் ஒன்றை எடுத்தால், அது பிழையாகும் அதனை நீங்கள் எடுக்காது விட்டால், அது சரியாகும். ஆகவே, நீங்கள் என்ன செய்யப் போகிறீர்கள்? தூய்மையாக இருப்பது சிறந்ததாகும். தீய சகவாசத்தின் ஆதிக்கத்துக்கு உட்பட்டுப் பின்தங்க வேண்டாம். நாங்கள் சகோதரிகளும் சகோதரர்களும் ஆவோம். ஆகவே, நாங்கள் ஏன் ஒருவரின் பெயரிலும் ரூபத்திலும் சிக்கிக் கொள்ள வேண்டும்? சரீர் உணர்வுடையவர்கள் ஆக வேண்டாம். எவ்வாறாயினும், மாயை மிகவும் சக்திவாய்ந்தவள் ஆவாள். நீங்கள் பிழையான விடயங்களைச் செய்வதற்குரிய எண்ணங்களை அவள் உங்களுக்குள் ஏற்படுத்துகின்றாள். தந்தை

கூறுகிறார்: நீங்கள் பிழையான எதையும் செய்யக் கூடாது. ஒரு போராட்டம் இடம்பெறும் போது, நீங்கள் விழுந்து விடுவதால், அதன் பின்னர் சரியான புரிந்துணர்வு முற்றிலும் இல்லாது போகின்றது! நாங்கள் அனைத்து விடயங்களையும் சரியாகவே செய்ய வேண்டும். குருடர்களுக்கு ஓர் ஊன்றுகோல் ஆகுங்கள். இதுவே அனைத்திலும் சிறந்த கடமை ஆகும். உங்கள் ஜீவனோபாயத்துக்கான அனைத்தையும் செய்வதற்கு உங்களுக்கு நேரம் உள்ளது. நீங்கள் இரவில் உறங்கவும் வேண்டும். ஆத்மாக்கள் களைப்படையும் பொழுது, அவர்கள் உறங்கச் செல்கிறார்கள். சரீரமும் உறங்கச் செல்கிறது. ஆகவே உங்கள் ஜீவனோபாயத்துக்கும், ஓய்வுக்கும் உங்களுக்கு நேரம் உள்ளது. ஆகவே மிகுதி நேரத்தில் என்னுடைய சேவையில் உங்களை ஈடுபடுத்திக் கொள்ளுங்கள். ஒரு நினைவு அட்டவணையை வைத்திருங்கள். நீங்கள் அதை எழுதுகிறீர்கள், ஆனால் பின்னர், நீங்கள் முன்னேறுகையில், நீங்கள் சித்தியடைவதில்லை. நீங்கள் தந்தையை நினைவு செய்யாத பொழுதும், நீங்கள் சேவை செய்யாத பொழுதும், நீங்கள் செய்யும் அனைத்தும் தவறானவை ஆகும். அச்சா.

இனிமையிலும் இனிமையான, அன்புக்குரிய, எப்போதோ தொலைந்து இப்போது கண்டுபிடிக்கப்பட்டிருக்கும் குழந்தைகளுக்கு உங்கள் தந்தை தாயாக இருக்கும் பாப்தாதாவின் அன்பும் நினைவுகளும் காலை வந்தனங்களும். ஆன்மீகத் தந்தை ஆன்மீகக் குழந்தைகளுக்கு நமஸ்தே சொல்கிறார்.

தாரணைக்கான சாராம்சம்:

1. உங்கள் நேரத்தை வம்பளப்பதில் வீணாக்க வேண்டாம். மாயை உங்களைப் பிழையான செயல்களைச் செய்யத் தூண்டாதிருப்பதில் கவனம் செலுத்துங்கள். தீய சகவாசத்தின் ஆதிக்கத்திற்கு உட்பட்டுப் பின்னடைய வேண்டாம். சரீர உணர்வுடையவர்கள் ஆகி, ஒருவருடைய பெயரிலும் ரூபத்திலும் சிக்கிக் கொள்ள வேண்டாம்.
2. வீட்டை நினைவுசெய்வதுடன் தந்தையையும் நினைவு செய்யுங்கள். உங்கள் நினைவு அட்டவணைக்கான ஒரு தினக் குறிப்பேட்டை வைத்திருங்கள். நீங்கள் நாள் முழுவதும் என்ன செய்தீர்கள் என்பதையும், நீங்கள் எவ்வளவு நேரம் தந்தையை நினைவு செய்தீர்கள் என்பதையும் எழுதிக் கொள்ளுங்கள்.

ஆசீர்வாதம்: விழிப்புணர்வின் மூன்று வடிவங்களின் திலகத்தை ஏற்றிருப்பதன் மூலம் முழுமையான வெற்றியாளர்கள் ஆகுவீர்களாக.
முழு ஞானத்தின் விரிவாக்கமும் மூன்று விடயங்களின் விழிப்புணர்வின் அமிழ்ந்துள்ளது: சுயத்தின் விழிப்புணர்வு, தந்தையின் விழிப்புணர்வு, நாடகம் என்ற ஞானத்தின் விழிப்புணர்வும் ஆகும். இவையே ஞான விருட்ச விழிப்புணர்வின் மூன்று வடிவங்களாகும். ஒரு விருட்சம் முதலில் விதையாக உள்ளது. அதன் பின்னர் அந்த விதையிலிருந்து இரு இலைகள் தோன்றுகின்றன. அதன் பின்னர் விருட்சம் விரிவடைகின்றது. அவ்வாறே, விதையான தந்தையின் விழிப்புணர்வே பிரதான விடயமாகும். அதன் பின்னர் இரு இலைகளின் அதாவது, ஆத்மாவினதும் நாடகத்தினதும் முழு ஞானமும் ஆகும். இந்த மூன்று விழிப்புணர்வின் வடிவங்களையும் ஏற்றிருப்பவர்கள், எப்பொழுதும் விழிப்புணர்வைக் கொண்டிருப்பவர் மற்றும் முழுமையான வெற்றியாளர்கள் என்ற ஆசீர்வாதங்களைப் பெறுகின்றார்கள்.

சுலோகம்: சதா உங்கள் முன்னிலையில் பேறுகளை வைத்திருந்தால் பலவீனங்கள் இலகுவாக முடிவடையும்.

ஓம் சாந்தி